

att Riksdagen, för nu under uppgörelse varande statsreglering, måtte besluta till nyttigare användande indraga det hittills för Kongl. Theatern beviljade årliga anslag af 75,000 R:dr R:mt.

Om denna min motions remiss till Stats-Utskottet får jag anhålla.

Stockholm den 23 Januari 1868.

Liss Ol. Larsson
från Stora Kopparbergs län.

Häruti instämma:

<i>Per Nilsson</i>	<i>Eric Dofsen</i>	<i>Eric Olsson</i>
från Örebro län.	från Stora Kopparbergs län.	från Örebro län.
<i>Lars Persson</i>		<i>Anders Persson.</i>
från Westmanlands län.		
<i>Joh:s Andersson</i>		<i>P. U. Ljuslin.</i>
från Elfsborgs län.		

N:o 48.

Af Herr Jöns Pehrsson: Om nedsättning af åtskilliga anslag å Första Hufvudtiteln.

Det är med djup känsla af missmod, som jag framställer någon del af den erfarenhet, jag inhemtat om ställningen för Svenska fattiga folket, hvars talan jag

fått det ansvarsfulla uppdraget att föra och som representant deltaga i beslut, som rör millioners väl eller ve. Med glädje har man hört, att landet har fred med alla nationer, men en hotande fara och fiende är inkommen inom landets egna gränser, nemligen brist och nöd på arbete, penningar och bröd för många af landets innebyggare. Oaktadt detta är känt och erkänt, har man förgäfvats väntat nedsättning på ordinarie statsutgifterna, utan hafva de ökats i stället för att minskas, oberäknadt staten för jervägstrafiken. En tillstymmelse för nedsättning i Tredje Hufvudtiteln erkännes tacksamt; men är man för landets bestånd nödsakad betala det, som i samma Hufvudtitel fordras, så är detta beklagligt. Det är en ofafvislig pligt att motsätta sig hvarje utgift, som, utan skada för det helas bestånd, kan undvikas eller dess utgifvande uppskjutas, då Staten måste lefva på årliga lån och vigilans. Räknas noga efter, torde en statsbrist, innan innevarande års slut, uppstå på närmare Sexton millioner Riksdaler Riksmünt; när man tager i betraktande nöden, som råder i landet, kan icke beräknade tullmedel och bränvinsskatter ingå. Spanmål till bröd måste i första rummet köpas. När ställningen är sådan, manas man till försök på det som synes vara omöjligt, men ändock innebär den största rättvisa. Förlidna års mindre goda skörd har på kort tid kunnat åstadkomma, hvad man i dag för ett år sedan hånade som en omöjlighet. Tänk om den allena styrande Allmagten hade i sin rådkammare beslutat öfver Svea land och folk ännu ett eller flera års mindre goda skördar, huru skulle då ställningen gestalta sig? Skulle icke nu klokheden och sundt förnuft fordra början af en klokare väg? Skulle icke de tusende sinom tusende skattdragandes suckar, nöd och tårar kunna väcka till besinning Riksdagen och Regeringen, att ej lefva och göra anslag öfver sina tillgångar i de goda dagar, så att ingenting finnes att mota de onda med? Skall då den satsen på Svea land och folk tillämpas: "den Herren vill förgöra, den slår han med blindhet." Är då blindheten, envisheten eller fördomarne så stora och djupt inrotade hos de styrande båda statsmagterna, Regering och Folkombuden, att ej inses kan, att massan af Svenska folket ej årligen förmår betala allt hvad som fordras? Folkets välstånd måste gå förlorat. Bör icke hvarje tänkande, som utgifver sig för Folkrepresentant, medan tid är, försöka om något bättre kan vinnas. Jag, för min ringa del, finner ingen annan utväg, än indragning på utgifterna och för att kraftigt ernå detta mål har det varit önskligt att Regeringen, i så kritiska tider, föregått med kraftigt exempel; ty skall något godt vinnas, tror jag det bör utgå från Statens högste Styresman. Italiens konung har en gång gjort så. Förgäfvats har man väntat på detta i Sverige.

Ehuru jag för närvarande hyser föga hopp om framgång, vågar jag likväl försöket, helst meningen hos den stora allmänheten är deciderad derom, att utgifterna på Första Hufvudtiteln är, i förhållande till vårt lands ställning, mycket

för hög och jag tror icke att det ur rättvisans synpunkt kan tagas illa upp, då jag nu värdsamligen anhåller,

att Riksdagen beslutar nedsättning af utgifterna på Första Hufvudtiteln från En million fyrahundrasjutton tusen Riksdaler, som den nu är, till jemnt En million Riksdaler Riksmünt, som, tillika med det årliga ränteanslaget från Riksgäldskontoret, Trehundra tusen Riksdaler, torde få anses som ett ganska rikligt apanage för den Kongl. Familjen. Jag har trott att, på de speciela summorna, nedsättningen kunde ega rum sålunda:

på anslaget till Hans Maj:t Konungens Hofhållning nedsättes	R:dr 300,000: —
på anslaget till Hennes Maj:t Enkedrottningen nedsättes	„ 47,000: —
på anslaget till Hans Kongl. Höghet Hertigen af Östergötland	„ 46,000: —
på anslaget till Hans Kongl. Höghet Hertigen af Dalarne	„ 13,000: —
på anslaget till utfodringen för Hans Maj:ts Konungens hofstall	„ 11,000: —
	<u>Summa nedsättning R:dr 417,000 R:mt.</u>

Om remiss härom till vederbörligt Utskott anhålles värdsammast.

Stockholm den 22 Januari 1868.

Jöns Pehrsson
från Kronobergs län.